GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 100.

w Sobotę dnia 13. Grudnia Roku 1800.

z Paryża d. 24. Liſtop.

Oto ieſt ważny widok, w którym mowcy rządu pod czas seſſyi dnia 23. wyſtawili ciału prawodawczemu cały ſtan Rzplity, i co rząd dotych czas uczynił:

„W początku 8go republikańckiego roku, gdy Buonaparte ſtanął na czele rządu, pokoy był naypierwszą potrzebą, i naygorliwszym życzeniem narodu, pokoy był także naypierwszą myślą rządu. Dwa liſty pisane przez pierwszego Konsula do Cesarza niemieckiego, i Króla angielſkiego, wyſtawiały im bez ſłabości i zboczenia, życzenie Francuzow oraz ludzkości. Miniſtrowie auſtryaccy i miniſtrowie wielkiey Brytanii odrzucili to życzenie. Gabinet Wiedeńſki połączył iakieś nadzieie z zręcznością swego ociągania ſię. Gabinet Londyńſki napoił swoię korrespondencyą, gorzkością i zarzutami, woyna zaczęła ſię więc znowu w przeszłym roku, i toczona była sposobem wiadomym. Z tym wszyſtkim w zachodniey Francyi przywrocono spokoyność. W departamentach południowych popełniane są ieszcze częſto okropne zbrodnie, lecz milicya zapobieży im. W całey Rzplity znayduią ſię ieszcze niektóre osoby, które żałuią przeszłości, i które ożywia fanatyzm, lecz liczba ich ubywa codzień, a zdania niewymuszaią ſię teraz po tyrańſku. Czas dopełni dzieła. Rząd przekonał ſię, że liſta emigrantow nie ieſt prawdziwa, przeto kazał wyłączyć niewinnych od winnych, i będzie podane nowe prawo zabeśpieczaiące poſiedzicielom ich dobra nabyte od narodu. Cywilna xięga prawa, zaniedbana od 10 lat, przynieſioną będzie na seſſyą ciała prawodawczego. Publiczna edukacya ieſt polepszona, rękodzieła powiększyły ſię: drogi są wszędzie bardzo złe, lecz ſtaraią ſię poprawić ie, rowna baczność wymierzona ieſt na kanały i żeglugę wewnętrzną. Mało proiektow, a wiele czynności w wykonaniu, oto ieſt głowne prawidło teraźnieyszego rządu. Przedtym publiczny ſkarb nie znał ani tych funduszow, które sam odbierał, ani tych, które płacono w departamentach, chociaż miniſtrowie urządzili wszyſtko, a dyrektoryat dał do wszyſtkiego moc: ztąd wyniknął zły kredyt, zamięszanie, i chaniebne przekupſtwo pieniędzmi. Takowy zły ſtan rzeczy całkiem ieſt odmieniony, i publiczny ſkarb zoſtał inaczey urządzony. Miniſter ſkarbowy zdawa co mieſiąc rachunek rządowi. Bank uſtanowiony ieſt wprawdzie ieszcze ſłabym, lecz ſłabość iego zoſtaie w ſtosunku z teraźnieyszymi potrzebami cyrkulacyi. Pod czas pokoiu otrzyma on potrzebną obronę, a rząd będzie go zawsze uważał, iako święty ſkład. Ponieważ wybrnęliśmy iuż z zakrętow marnotractwa, przeto chwycić ſię należy coraz więcey dobroczynnych środkow. Niektóre trwałe kompanie podięły ſię iuż ważnych entreprisow za mierną cenę, i nie żądały, aby im dano wprzod gotowe pieniądze, iak przedtym bywało, w zakład ſłużby, którey ieszcze nieczynili."

„Nasze pomyślności w woynie, przewyższyły nasze nadzieie. Cztery armie, które wszyſtkie są tryumfuiące, łączą ſię z sobą, iak by nieprzerwanym łańcuchem spoione,

od linii uformowaney przez neutralność pruską, aż do środka Włoch; posiadaiąc obydwa brzegi Dunaiu, i rzeki Padus, obeymuią one swymi dywizyami brzegi morza adryatyckiego, i Toskanii."

„Geniusz Francyi odwiodł armią wschodnią od dopełnienia umowy, którąby ią była wtrąciła w więzy angielskie."

„Malta musiała uledz po wspaniałym odporze dwuletnim. Rząd starał się bardzo usilnie, utrzymać ten ważny zdobytek, lecz wszystkie usiłowania były nadaremne."

„Urządzenie armii, karność w woysku, zapobieżenie rozrutności, wstrzymanie złego nadużycia, przywrocenie porządku i oszczędności w wszystkich częściach służby, było przedmiotem pracy i uchwał rządu. Pokoy! pokoy tylko może tym szczęśliwym wypadkom dać zupełną trwałość."

„Niebyło w mocy rządu, zapobiedz w momencie nieszczęściu naszey marynarki, i przywrocić iey dawny blask, lecz zebrał szczątki iey, i zatrudnia się podźwignieniem i chwałą marynarki. Chwycono się iuż wielu środkow, końcem wprowadzenia porządku i ekonomii, lecz iak wiele ieszcze czynić potrzeba! iak wiele potrzeba pracy i czasu! chcąc doyść do celu, którego publiczne dobro wymaga od rządu. Marynarka znaydowała się w takim stanie, że niepodobno było, utrzymywać z osadami owe stosunki korrespondencyi i władzy naywyższey, które służą matce Rzplity. Rząd usiłuie troskliwie przywrocić w osadach spokoyność, rolnictwo, handel i pomyślność."

„Potencye barbarzyńskie odnowiły z nami swoie dawne stosunki. Gdyby rząd mogł był prędzey odnowić owe związki, Malta byłaby ieszcze w ręku naszych. Z tym wszystkim te związki zapewniaią żywność Liguryi, południowym departamentom, i będą korzystne dla armii wschodniey."

„Umowa zasadzaiąca się na wspolnym interesie, i zupełney wzaiemności, przywroci znowu związek, który łączył kraie amerykańskie z Francyą. Ten związek trwać będzie wiecznie, ponieważ nierowne warunki nieosłabiaią iego mocy i czystości. Narod francuzki niechce ani wyłączaiącego przywileiu, ani osobney łaski. Nie żąda od przyiacielskich narodow, tylko prawa rowności, to iest, aby iednemu narodowi niesprzyiano więcey nad drugi."

„Wszystkie narody, znaiące swe prawa, trzymać się będą tych samych prawideł. Pułnoc odrzuci tyraństwo, które staie się uciążliwym tak iey handlowi iako też i morzu, przekona się, że nasz interes iest interessem ludzkości. Rossya przypomni sobie swą godność, i dawne stosunki, które ią łączyły z Francyą. Wie ona, że Francya na morzu iest potrzebnym ciężarem na szali świata."

„Rząd ofiarował pokoy przed rozpoczęciem kampanii, ofiarował go na teatrze woyny, i wśrod zwycięstwa, tak, iak był przyzwoity wielkości i umiarkowaniu ludu francuzkiego, i pod takimi warunkami, któreby musiały były zabeśpieczyć przyięcie i trwałość iego. Za naymnieyszą nadzieią przyśpieszenia epoki iego, wstrzymywane bywały natychmiast tryumfy naszych armiow. Lecz ieżeli ieszcze nie cieszymy się pokoiem, przyczyną tego iest owa potencya, która będąc daleką od nędzy lądowey, chce wzmocnić krwią narodow swoie panowanie nad wszystkimi morzami i swoie Monopolium."

„Nakoniec, w Luneville znayduie się austryacki poseł, mąż, który sobie zasłużył na szacunek Europy. Jeżeli posiada całe zaufanie Monarchy, który go wysłał, przeto okaże ową szczerość, iakiey spodziewać się ma prawo nasz rząd, a Austrya przestanie poświęcać spokoyność i interes chciwości chonoru tyranow morza."

„Wśrod tey niepewności, mądrość rządu francuzkiego rozkazuie iednak, aby się nie dać zwodzić mamiącym cieniem negocyacy-

ow. Wesprze on swoie warunki mocą swego orężą."

„Postępek rządu okazał, że ani nieprzesadził pretensyow Rzpliły, ani nie poświęcił szaleństwu żądzy chonoru, interessu ludzkości. Wszelka więc wina woyny spadnie na prawdziwych iey sprawcow, a zwłaszcza na tych, którzy chcą ścieśniać wolność morza, która iest własnością rodzaiu ludzkiego. I takie iest wyobrażenie francuzkiego rządu dotychczasowego. Jeżeli ieszcze nieuczynił tego wszystkiego, co przedsiewziął, i nie dopełnił wszystkich nadziei, które w nim pokładano, przynaymniey iest sobie winien świadectwo, że użył do tego wszelkich środkow potęgi i stałości."

Po przeczytaniu tego pisma, rzekł Prezydent ciała prawodawczego: „Narod francuzki spodziewa się, że mężne armie francuzkie, które są przyzwyczaione do zwycięstwa, przymuszą wkrotce nieprzyiaciela, do przyięcia pokoiu z rąk naszego rządu."

Generał Clarke przybył do Paryża.

General Berthier, minister woienny, prezentował dnia 23. pierwszemu Konsulowi, bywszego Marszałka Rochambeau.

z Paryża d. 28. Listop.

Generał Clarke niepowroci iuż do Luneville, iego familia udała się z Luneville do dobr iego w Alzacyi. Także Józef Buonaparte spodziewany tu iest wkrotce. Jego przyiaciel Gerardin przybył iuż tu z Luneville. Adiutant pierwszego Konsula, Obywatel Lemarrois, poiechał nie do Wiednia, lecz do Medyolanu. Dnia 24. wymaszerowali tu ztąd muzykanci gwardyi konsulowskiey. Dzień wyiazdu pierwszego Konsula nie iest ieszcze wiadomy.

Onegday przybył tu kuryer Würtembergski, z depeszami Xiążęcia do rządu tuteyszego.

Słychać, iż w Londynie pewna liczba pierwszych Parow, na których czele znayduie się pewna znakomita osoba, chce podać Królowi prozbę o oddalenie ministrow teraźnieyszych. Jeżeliby ta wiadomość była prawdziwą, mniemaią niektórzy, iż przyidzie do pokoiu powszechnego.

Spodziewamy się, iż Papieski poseł w Paryżu, Arcy-Biskup Spina, zagodzi wkrotce kościelne kłotnie z Francyą, i przyłoży się do przywrocenia obrządkow religii katolickiey w całey Francyi.

Tuteysze dzienniki powiadaią, iż tuteyszy poseł bawarski, Pan Cetto, otrzymał zlecenie od swego dworu, aby zawarł pokoy imieniem iego z Francyą. Dwor bawarski doniosł iuż o tym dworom, pruskiemu, rossyiskiemu i austryackiemu. — Gdy generał Moreau przeieżdżał dnia 19. przez Luneville, rozmawiał się z Hrabim Cobenzl u Józefa Buonaparte, i wypytywał się z wielką troskliwością o powodzeniu Arcy-Xiążęcia Jana. Dnia 20 przesłał Moreau przez telegraf z Luneville rozkaz, do ściągnienia rozmaitych dywizyow armii, która miała zgromadzić się dnia 24.

Rządcy małey Rzplty St. Marino pisali do Obywatela Monge, prosząc, aby się wstawił za ich państwem do pierwszego Konsula, bohatyra wieku, iżby nie poświęcał ich pod czas pokoiu nieprzyiaciołom, którzy im zgubą grożą. „Ofiarowałeś nam WaćPan, (dodaią na końcu,) imieniem generała Buonaparte i ludu francuzkiego powiększenie naszego kraiu, na co odpowiedzieliśmy z wdzięcznością, iż nie żądamy nic więcey, tylko abyśmy mogli żyć małymi, ubogiemi, lecz wolnymi, iak od 13. wiekow żyliśmy. Te są ieszcze nasze życzenia i ten cel naszey prozby. Wiemy, iż wielka dusza pierwszego Konsula nie spuszcza z oka małych przedmiotow, nawet w ten czas, kiedy wielkiemi zatrudniony iest." — Pod czas audyencyi dnia 23. prezentowany był także pierwszemu Konsulowi sekretarz pruskiego poselstwa, Pan Lombard. Sekretarz duńskiego poselstwa, Pan Manthey, miał audyencyą poże-

gnania. Pierwszy Konsul zlecił powtornie duńskiemu posłowi Dreyer, aby doniosł swemu rządowi o wielkim ukontentowaniu Konsulow z przyczyny przykładnych postępkow Pana Manthey.

Donoszą z Wezel co następuie: „Nie mamy tu pewnych wyobrażeń względem pokoiu. Wiemy tylko, iż korrespondencya między dworem Berlińskim, Francyą i Rossyą ściągaiąca się do pokoiu nie była nigdy czynnieysza iak teraz. Nasi politycy, ktorzy urządzaią Europę podług swego widzimi się, chcą aby Toskania składała część indemnizacyi; a ponieważ im potrzeba umieścić gdzie indziey Wielkiego Xiążęcia, więc mu naznaczaią tron na Pułnocy."

Podług listow z Petersburga, Imperator oświadczył swemu dworowi wielkie ukontentowanie, iż pierwszy Konsul obchodzi się bardzo dobrze z niewolnikami rossyiskimi.

z Luneville d. 26. Listop.

Doniesiono tu przez telegraf, iż Pan Schultz, mianowany pełnomocnik pruski do kongressu w Lunenille, przybył iuż do Paryża, i spodziewany tu iest wkrotce. Wczoray dawał pełnomocnik austryacki obiad wielki tuteyszym oficyerom sztabowym i innym osobom. Generał Harville iest następcą generała Clarke, ktory wyiechał do Paryża dla obięcia dyrekcyi nad powszechnym składem woiennym w Paryżu.

Spodziewani tu są co moment posłowie, duński, bawarski, batawski, helwecki i cysalpiński.

z Luneville d. 27. Listop.

Dnia 21. generał Clarke dostał rozkaz, aby wstrzymał wymeblowanie zamku, i natychmiast przybył do Paryża. Jeszcze przed swoim wyiazdem zostawił rozkaz tuteyszemu garnizonowi, aby był gotowym do marszu. Jakoż wymaszerowała iuż iedna część garnizonu onegday do Dijon. Józef Buonaparte wstrzymał z swoiey strony opatrzenie w żywność swego domu. Zdaie się, iż nieprzewidziane przeszkody opoźniły negocyacye, i podobno rozwiążą kongres. Z niecierpliwością czekamy powrotu ostatnich kuryerow wysłanych przez Hrabiego Cobenzl do Londynu i Wiednia. Odpowiedzi, ktore przywiozą, udecyduią zapewne woynę lub pokoy. Także spostrzegamy, iż wielka poufałość między francuzkim i austryackim pełnomocnikiem znacznie zmnieyszyła się, i widać między nimi nieiaką oziębłość. Dnia 22. generał Gillot, Prefekt i kommissarz przybyli z Nancy do Luneville, chcąc zaprosić obydwuch pełnomocnikow na obiad; lecz Buonaparte niechciał się widzieć z nimi, posłał tylko sekretarza do nich z oświadczeniem, iż przykrą iest dla niego rzeczą, że iego zatrudnienia przeszkadzaią mu, widzieć się z nimi.

z Strażburga d. 28. Listop.

Wszystkie okoliczności okazuią, iż dom austryacki chce ieszcze raz doświadczyć szczęścia woiennego. Zdaie się, iż się porozumiał z Anglią. Z tym wszystkim pierwszy konsul dał wszystkim europeyskim potencyom iawny dowod swego szczerego życzenia pokoiu, a opinia, ktora z tąd powstała w Europie, iest zwycięstwem, ktore ważne za sobą pociągnie skutki.

Armia generała Murat zgromadzaiąca się pod Dijon, w ktorey znayduie się więcey 9000 wybornych grenadyerow, pomaszeruie niezwłocznie przez gorę Cenis do Włoch, dokąd uda się także pierwszy Konsul. Generał Berthier obeymie kommendę nad armią Włoską, a generałowi Brune powierzona będzie, iak zapewniaią, inna kommenda.

P. S. Listy z Paryża powiadaią, iż Konsul Buonaparte wyiechał iuż do armii.

z Medyolanu d. 15. Listop.

Horyzont polityczny zaćmił się znowu nagle. Zapewniaią, iż z Paryża przyszły rozkazy do odnowienia woyny. Już od 3,

dni maszeruie wielka liczba woyſk do linii demarkacyiney. Dnia 11. i 12. był tu wielki bunt z przyczyny niezmierney drogości chleba, lecz ten zoſtał przytłumionym, gdyż rząd nakazał piec dla ubogich swym kosztem, chleb mieszany, i zmnieyszył iego cenę od 12. do 6. soldow.

z Włoch d. 17. Liſtop.

Francuzcy oficyerowie zapewniaią, iż wkrotce 30,000 Francuzow przybędzie do Włoch; niektóre dywizye tey armii poſiłkowey przymaszerowały iuż do Piemontu. Rozumiemy, iż to woyſko przeznaczone ieſt przeciw Neapolowi. Oprocz tych 30,000 mowią ieszcze o przybyciu innych woyſk maiących bydź użytych do morſkiey wyprawy.

z Altony d. 26. Liſtop.

Do Cuxhaven i Rützebüttel wkroczyło 2200 Prusakow. Słychać, iż w Berlinie z powodu tego podana była nota przez poſła angielskiego. Odpowiedź miniſtra Haugwitz zawiera w sobie, iak mowią, przyiacielſkie zapewnienia, z tym dodatkiem: Król Jegomość Pruſki rozumiał, iż iako obrońca linii demarkacyiney powinien był wſtrzymać zuchwałość korsarzow w okręgu iey, tudziesz, że dla samey Anglii powinno to bydź rzeczą pożyteczną, gdy ten ważny punkt kommunikacyi z lądem pod obroną neutralney potencyi zupełnie zabezpieczonym zoſtanie.

z Monachium d. 26. Liſtop.

Wczoray wieczorem przedłużono zawieszenie broni do 3. dni, w przeciągu których spodziewany ieſt kuryer z Paryża z oſtatnią odpowiedzią.

z Bamberga d. 28. Liſtop.

Dziś rano wybiła okropna godzina. O godzinie 6. ſkończyło ſię zawieszenie broni na całey linii, i nie przyśli gońcowie pokoiu, których ſię spodziewano. Zdaie ſię, iż samo przyrodzenie okryło ſię żałobą, widząc, iż ieszcze więcey krwi ma bydź wylaney. Właśnie o godzinie 6. naſtąpiła zimna i niepogodna pora; o godzinie 12. w południe wielki śnieg okrył ziemię w całey okolicy.

Słychać, iż Arcy-Xiąże Karol ruszył z Czech na czele swey legii.

z Manheimu d. 29. Liſtop.

W tuteyszey gazecie znayduie ſię artykuł z Strażburga dnia 26. Liſtopada, osnowy naſtępuiącey:

„Depesze telegraficzne z Paryża, które tu wczoray przybyły, donoszą, iż kongress w Luneville roziechał ſię. Bydź może, że depesze, które ma odebrać dziś Hrabia Cobenzl od oficyera auſtryackiego, który przez miaſto tuteysze iako kuryer przechodził, przyniosą odmiany pomyślnieysze dla pokoiu."

Gazeta Strażburgſka dnia 27. nie czyni naymnieyszey wzmianki o tym donieſieniu telegraficznym. Mowi tylko pod artykułem z Luneville, iż generał Clarke przed swoim odiazdem do Paryża rozkazał poprzeſtać meblowania zamku, a Obywatel Józef Buonaparte kazał wſtrzymać wszelkie przysposobienia do dalszey bytności.

z Ratyzbony d. 29. Liſtop.

Ponieważ wczoray ſkończyło ſię zawieszenie broni, przeto woyſka auſtryackie wkroczyły do tuteyszego miaſta, i marsz ich trwał przez cały dzień i noc. Generał Klenau maszerował iuż przez Ratyzbonę wczoray rano z swoim korpusem. Twierdzą, iż z ſtrony Landshut ſłyszano kanonadę, i że w tey okolicy żwawe iuż ſtoczono potyczki.

z Bayreuth d. 2. Grudnia.

Od zachodniey części Frankonii prawie całkiem odciętymi ieſteśmy. Wszyſtkie poczty z Frankfortu, Strażburga, Paryża, i t. d. niedoszły nas, więc nie wiemy. iaki obrot wzięły rzeczy. Tyle iednak pewno ieſt, iż armia generała Augereau wkracza z pośpiechem do Frankonii. Wczoray spodziewano ſię iuż Francuzow w Bam-

bergu. Woyska cesarskie i Rzeszy stoiące w Frankonii cofaią się do Palatynatu wyższego. Głowna armia austryacka stoi ieszcze nad rzeką Inn; iey lewe skrzydło stara się zacłonić Tyrol, a prawe Austryą i Dunay. Głowna kwatera austryacka znayduie się ieszcze w Wels. Arcy-Xiąże Karol ma naywyższą kommendę, Cesarz przybędzie także do armii.

Dnia 2. Wieczorem.

W tym momencie przyniosła nam poczta Nürnbergska ieszcze następuiące wiadomości o położeniu armiow. Armia generała Moreau maszeruie naprzod. Dnia 28. głowna gwatera francuzka przeniesioną była z Monachium do Anzing na trakcie do Braunau. Armią francuzką liczą do 100,000, a austryacką ledwo do 50.000 ludzi. W Reuty, Füssen, i tamteyszey okolicy zgromadziło się wiele woysk francuzkich, które zdaią się grozić Tyrolowi. Armia generała Macdonald maszeruie z pośpiechem do Immenstadt. Francuzi nadto decyduiące maią korzyści. Tyrol i środek dziedzicznych państw austryackich otwarty iest dla armiow francuzkich w Niemczech, i we Włoszech. Z obydwuch stron głowne wąwozy znayduią się w ich ręku. Obsadzili całą dolinę Montofan i wyborny trakt przez Arlberg z Feldkirchu do Inszpruka. Luciensteig iest zburzony, a garsztka woysk w Tyrolu stoiących nie iest w stanie oprzeć się im. O armii generała Augereau nie wiemy ieszcze nic pewnego. Forpoczty iego miały iuż wkroczyć onegday do Bamberga. Pod Würtzburgiem miała zapaść potyczka, i forteca ta została podobno oblężoną.

Onegday przybył tu Elektor bawarski z całą swoią familią.

z Londynu d. 25. Listop.

Imperator rossyiski rozkazał podać notę urzędową posłom zagranicznym w Peterzburgu. Ta nota, którey wyrazy bardzo są umiarkowane względem rządu francuzkiego, nie zawiera w sobie umiarkowania żadnego względem dworu Londyńskiego. Imperator mowi w niey, iż wstępuiąc na tron, zastał swoie państwo w woynie, do którey było pociągnione przez wielki narod rozwięzuiący się; że rozumiał, iż celem koalicyi iest szczere ocalenie się przed niebeśpieczeństwem, i że ta pobudka przyniewoliła go, przystąpić do koalicyi. Na ow czas nierozumiał on bydź potrzebną rzeczą przychylić się do neutralności zbroyney na morzu zabeśpieczaiącey handel; gdyż nie wątpił, iż szczerość iego sprzymierzeńcow i ich wzaiemny interes dostateczne są do zacłonienia przed zniewagą bandery potencyow pułnocnych. Lecz oszukanym będąc w swey nadziei przez chytre zamachy wielkiey potencyi, usiłuiącey wtrącić w więzy wolność morza, zabieraiąc konwoy Duński, zdaie mu się, iż niepodległości pułnocnych potencyow nadmorskich grozi iawne niebeśpieczeństwo. Przeto sądzi bydź rzeczą potrzebną, chwycić się zbroyney neutralności, którey uznano pomyślne skutki od czasow woyny amerykańskiey."

Ponieważ Austrya i Anglia niechcą przystąpić do oddzielnego traktatu, przeto niemożno się ieszcze spodziewać tak prędko pokoiu.

Generał Pulteney zawinął z swoim korpusem do Lizbony, a generał Abercrombie płynie do Malty. Liczba woysk znayduiących się pod rozkazami tych generałow wynosi 20,000 ludzi.

Izba niższa iest w zupełney czynności, a opozycya, oskarzaiąc ustawicznie ministrow o niechęć przeciw pokoiowi, o marnotractwo pozwolonych im summ, i niepomyślność wypraw, żądała od nich złożenia tak wielu papierow, i rachunkow, iż się nie pomieszczą na wielkim stole izby niższey. Między innymi muszą ministrowie złożyć rachunki z wszelkich składow zboża i mąki dla armii i floty od początku teraźnieyszey woyny, z

sztabow złota wybitego w mennicy od roku 1796, z liczby maytkow i żołnierzow wybranych pod czas teraźnieyszey woyny. Nakoniec muszą złożyć regeſtr wszyſtkich zabitych, umarłych i żyiących ieszcze żołnierzy; także okazać muszą liczbę woyſk zagranicznych zoſtaiących na żołdzie angielſkim, na których rachowano w oſtatnim porachunku 600,000 funtow szterlingow.

z Sztokholmu d. 25. Liſtop.

Dnia 29. wyiedzie Król Jegomość pod imieniem Hrabiego Hagi tu ztąd do Petersburga, gdzie ſię przez krotki czas zabawi.

z Hölsingver d. 2. Grudnia.

Król Jegomość Szwedzki udał ſię iuż w podroż do Petersburga. Jego podroż ma ściągać ſię także do umow neutralności zbroyney. Dziś przeieżdżał przez tuteysze miaſto podpułkownik Foursman kuryerem z Petersburga do Kopenhagi.

Rozmaite Wiadomości.

Podług liſtow z Anglii Pichegrü poiechał do Niemiec, gdzie kommenderować ma armią z 40,000 ludzi znayduiących ſię na żołdzie angielſkim. — Wiadomość o włożeniu embargo na okręty angielſkie w portach roſſyiſkich, wzbudziła bardzo nieprzyiemne wrażenie w Anglii, ponieważ wielka liczba okrętow naładowana była zbożem. — Podług monitora od 12. Sierpnia aż do 1. Liſtopada, wymarło w Hiszpanii pod czas morowego powietrza 79,500 ludzi. Ta zaraza uſtaie teraz szczęśliwie w całey Hiszpanii. — Generał Moreau rozmawiaiąc z Hrabim Cobenzl w Luneville rzekł do niego: „Spodziewam ſię, iż Cesarz Jegomość nie przymuſi nas do woyny dla przypodobania ſię Anglii, i że nasze narody wkrotce będą przyiaciołmi.” Hrabia Cobenzl odpowiedział: „Cesarz, moy Pan, żądał dawno pokoiu, czego dowodzą uczynione przez niego ofiary; i bez wątpienia pozwoli ieszcze na wszyſtkie takie warunki, które ſię zgadzaią z honorem iego korony.” Bywszy generał insurgentow genueńſkich, Azaretto, ſłuży teraz w korpuſie insurgentow, których Kardynał Ruffo formuie. — Z generałem Moreau udała ſię także do armii iego młoda małżonka, z którą ſię niedawno ożenił. — Podług donieſień z Szwabii Francuzi pod czas teraźnieyszych swoich wielkich marszow, uſtawicznie maszeruią w nocy przy pochodniach i laterniach. — Donoszą z Wiednia, iż Cesarz rzymſki odmienił swoie przedſięwzięcie, i nie poiedzie iuż do armii niemieckiey. Gazeta Hamburgſka dodaie, iż ma udać ſię do główney kwatery armii węgierſkiey w Oedenburgu. — Słychać, iż trzy pułnocne potencye nadmorſkie przyſtawią 40 liniowych okrętow do obrony swego handlu. — W Narwie pod czas uſtanowienia roſſyiſkiego embargo na okręty angielſkie wszczęły ſię rozruchy między maytkami angielſkiemi, którzy opierali ſię gwałtem rozkazowi Imperatorſkiemu, lecz pokonano ich, i wyſłano wszyſtkich na ukaranie w głąb Roſſyi. — Oyciec Święty wydał amneſtyą dla tych wszyſtkich, którzy pod czas rządu republikanckiego poſiadali urzędy, i wykonywali inne czynności Republikanckie (La Clef du Cabinet.) Ten sam dziennik mowi, iż podług liſtow niemieckich Królowa neapolitańſka poiechała z Wiednia do Petersburga dla nakłonienia Imperatora Rossyiſkiego do woyny przeciw Francuzom.

Wniyście od każdey osoby na redutę 3 zł., a na bal 2 zł. polſk. kosztuie. Na końcu waruiemy sobie, że maszki nieprzyzwoite, a szczegulnie żydow reprezentuiące, przypuszczone bydź nie mogą. Dan w Łęczycy dnia 8. Grudnia roku 1800.

P. M. Czekayski et Habisch.

Avertiſſement. U cukiernika Rothera mieszkaiącego w rynku u kupca Jaenike pod Numerem 58 znayduią ſię na wielkiey sali na pierwszym piętrze do sprzedania piękne kolendy dla dzieci, iako to: wszelkie gatunki gdańſkiego marcypanu, tak w figurach i talerzykach, piękny konfekt, cukierki i rozmaite podobne piękne cukrowe rzeczy.

Avertiſſement. Ktoby pieniędzy na zupełną pewność żądał; ten niech ſię melduie w pomieszkaniu kupca Brosemanna na rynku na pierwszym piętrze przed południem do 11. godziny. W Poznaniu dnia 9. Grudnia roku 1800.

Avertiſſement. Niżey podpisani polecamy ſię rożnymi gatunkami lanych i zielaznych towarow, ktore ſkładaią ſię z piecow rozmaitych gatunkow, kociołkow, moździerzow rożney wielkości, czarney i biały blachy, łopat, zielaſtwa do pługow, hakow, szynow, cyny, zielaza innego, ſtali, i polerowaney roboty, ktorych ſkład znayduie ſię w Kaliszu i Łęczycy. Także doſtanie u nas losow 14ſtey berlińſkiey loteryi klaſſyczney.

P. M. Czekayski i Habisch.

Aukcya. W Poniedziałek dnia 22. Grudnia a. c. po południu o godzinie 2. będą sprzedane przez aukcyą za gotową zaraz zapłatą, w kamienicy Geislera tutey sub Nro 126 na szerokiey ulicy rozmaite rzeczy, iako to: ieden srebrny zegarek, srebrna łyżka, złoty pierścionek z kamieniami, kanapa, ſtoły, krzeſła, suknie, pościel, ſtrzelby, i tym podobne rzeczy.

Krolewſka Połud. Pruſka Regencya.

Do sprzedania. Na inſtancyą kuratora Klugi konkursu Pana kryminalnego sędziego Guderiana, i podług do nas Nayiaśnieyszey Regencyi wydanego rozkazu, ma bydź sprzedane domoſtwo na terminie dnia 29. Stycznia 1801 tutay w pokoiu podpisaney powiatowey sądowey kommiſſyi należące do bankreta Klugi konkursowey maſſy w mieście Kleczewie na trakcie z Warszawy przez Poznań do Berlina leżące, w naydalszey odległości przedmieścia, mimo bitey drogi do Słupcy, za moſtem znayduiące ſię, ktore do sukienney lub inney fabryki wyſtawione było, po między wiązaniem cegłą wymurowane, obszerne zabudowanie, 2 piętra wysokie, i przybudowaniem dwoch przyſtaw, każda trzyma 64 ſtop długości, a 22 ſtop szerokości, do czego mały ogrod do warzywa 28 prętow kwadratowych i ſtara farbiernia należy, ktora na sprzecznym gruncie ſtoi, należy drogą do subhaſtacyi, gdy nieokazano dokładnego posiadania okupiciela przeszłego, na nowo publicznie naywięcey daiącemu przedane będzie. Ten budynek można do fabryki użyć, lub też wnim mieszkać, był iuż na terminie dnia 11. Września 1798 iak ſię wspomniało naywięcey ofiaruiącemu wydany i Efariamowi Lemlowi Jelinkiewiczowi, oprocz sprzętow za naywięcey ofiarowane 380 tal. przyznany, a podług anszlagu, ktory można codziennie od 9. aż do 12. godziny do południa tutay na kommiſſyiney izbie przeglądać, z ogrodem i ſtarą farbiernią otaxowany sądownie na 3030 tal. 4 dobr. gr. i na fundamencie przywileiu dziedzicznego pod dniem 9. Maia 1787 na toż fundum udzielonego; iż nie tylko ieſt do roku 1807 od wszelkich podatkow gruntowemu Pańſtwu należących uwolniony, lecz i po upłynieniu teyże wolności nie więcey z niego iako zwykły czynsz i podymne Pańſtwu gruntowemu dawać będzie. Wszyſtkich maiących ochotę okupicielow, ktorzy wspomniony grunt zdatni są zapłacić, i są sposobni, zapłacić tenże, zapozywamy przed nami w wyznaczonym terminie rano o 9. godzinie na sądowey izbie znaydować ſię, i swe ofiarowania i przewyższania do protokułu ogłoſić, a potym zważać, iż naywięcey ofiaruiącemu, za potwierdzeniem wprzod ze ſtrony Nayiaśnieyszey Regencyi, powyżey opisany grunt, za gotową zapłatę w grubey monecie niczawodnie oddany będzie. W Pyzdrach dnia 11. Liſtopada roku 1800.

Krolewſka Południowo-Pruſka Krays Juſtyc Kommiſſya.

Avertiſſement. Gdy kſięga hypoteki szlacheckiego miaſta Wieruszowa, podług w regiſtracyi sądowney znayduiących ſię i tych od poſiedzicielow gruntow mieyſkich zbieraiących uwiadomienie, ułożona bydź i naſtać ma. Także nietylko ninieyszym do wiadomości każdemu ſię donoſi, ale też i każdy realny wierzyciel lub pretendent, ktory przed tym zyſk mieć zechce, i swoiey realney pretensyi, te z ingroſſacyą ſtosuiące prawa pierwiaſtkowe doſtawić i złożyć chce, zoſtaie uwiadomionym i pozwanym, żeby ſię w czterech mieſiącach, a naydłużey do Bożego Narodzenia roku bieżącego u podpisanego sądu zameldował, i swoie pretensye podał i potwierdził. Podług czego ſię każdy ma miarkować. Dan w Wieruszowie dnia 2. Września roku 1800.

Grafa de Malean Amt Sądowy Wieruszewſki.